

— Értem, értem — mondta hadarva az asszony, és a kabátokon derengő sárga foltokat nézte. — Hagynám őrzésre kicsiny fiúcska. Este tértem figyelésre Valéria tér tízbe. Üres, üres, minden szobákban csak halottak. Ő élő volt, egyedül. S velem, s tudta, nem szabad hangot adni. Nekem kell ő, ha vége háborúnak. Ha élek, jövök. Őrzik addig szívesen? Találnom kell hozzá szerető ember. Megyek. Lehet, holnap jönni tudunk. Szeressék addig, kérem.

A folyón túl fölébredtek a tűzerek. Sistergő, kattogó ágyúgolyók visítotak a város fölött. A kapura rátették a vaspántokat. Valami maradt még az éjszakából.

SZEGED-TARJÁNTELEP, DUNAÚJVÁROSI PANEL LAKÓÉPÜLETEK

Építész: BERTALAN SÁNDOR

Fotó: BUZSÁKI FERENC